

Основні орфограми в коренях, префіксах і суфіксах

■

Орфографія

- Орфографія (від гр. orthos - прямий, правильний, рівний і grapho - пишу) - це правопис. Орфографія містить кілька розділів, кожен з яких є сукупністю правил, що базуються на певних принципах.
- Головний розділ орфографії- це розділ про позначення звуків мови буквами.
- Окремий розділ орфографії складають правила написання слів разом, окремо чи через дефіс.
- Правопис регламентує вживання великої літери при написанні власних назв (Конотоп, Париж, Всесвіт).
- Інші розділи орфографії регламентують закономірності переносу частин слів з одного рядка на інший, правопис запозичених слів, правила графічних скорочень слів, особливості вживання апострофа та інші правила передачі усної мови на письмі.

Орфограми в префіксах

- 1. Написання префіксів.
- В українській мові функціонує багато префіксів які можуть викликати труднощі в написанні.
- При вживанні префіксів слід керуватися такими правилами:
- 1) перед буквами, що позначають голосні, дзвінки й сонорні приголосні звуки, пишеться префікс з-, напр.: зекономити, збагатіти, зв'язати;
- 2) перед літерами к, п, т, ф, х пишеться префікс с-, напр.: сказати, спитати;

Правопис префіксів

- префікси роз-, без-, воз-, через- завжди пишуться з буквою з, напр.: безсистемний, возвеличити. У префіксах пре-, пере- пишеться е, а в префіксі при- – и; щоб не помилятися у написанні цих префіксів треба пам'ятати, що префікс пре- вказує на вищу міру ознаки, префікс при- – на приєднання, наближення, частковість, результат дії, належність чи причетність до чогось, а префікс пере- – на повторність, надмірність дії, подолання відстані, перешкоди; префікси пре-, при-, пере- не слід сплутувати з частинами коренів пре-, при-, пери- в іншомовних словах, напр.: премудрий, прийти, приміський. Префікс прі- мають слова (прізвище, прізвисько, прірва, пріфікс) У префіксах від-, під-, над-, об-, між- кінцеві приголосні завжди дзвінкі, напр.: обстеження, підходити.

Правопис суфіксів

- У правописі іменникових суфіксів до складних належать такі випадки:
- 1) Після д, т, з, с, ц, ж, ч, ш, р вживається и, після інших приголосних – і, а після голосних – ї, напр.: командир, банкір, конвоїр
- 2) З літерою и пишуться суфікси -ник, -чик, -щик, -івник, -ич, -иво, напр.: макетник, прапорщик, працівник.

Правопис суфіксів

- Суфікси іменників сер. роду мають дві букви **нн** та **и, і, а (я)** чи **е**, напр.: шумовиння, говоріння, сприяння, звернення
- Деякі суфікси завжди пишуться з **м'** яким знаком, зокрема **-альник, -ильник, -ільник, -тель**, напр.: прибиральник, геніальність, коваль, переможець,

Кінець

- Спасибі за увагу.